

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

N E D Ě L E

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

č.19.

12. ledna 1958.

S V A T Á R O D I N A .

V první neděli po Zjevení Páně slaví Církev svátek Svaté Rodiny nazaretské: Ježíše, Marie, Josefa. Svatá Rodina je vzorem života našich křesťanských rodin.

Sv. Josef, pěstoun Pána Ježíše, zasnoubený manžel Panny Marie, má být vzorem našich otců. Je nazván v Písmě sv. "spravedlivý". Byl dělník, který prací rukou svých vydělával na potřeby Sv. Rodiny... Otec je hlava rodiny, který v dohodě s matkou řídí rodinu, a má se pečlivě prací svou starati o potřebnou výživu a rozvoj rodiny...

Panna Maria, Matka Boží, je vzácný vzor našich matek. Obdivujeme její čistotu, zbožnost, pokoru, pečlivost o Ježíška, trpělivost... Matka je srdce rodiny. Láskou a sebeobětavostí má spojovat i otce i děti v šťastné domácnosti, o kterou se pečlivě stará. Je vychovatelkou dětí a má je vést k zbožnosti, poslušnosti, pořádku, pilnosti...

Chlapec Ježíš, Syn Boží, má být vzorem našich dětí. O jeho mládí praví Písmo sv., že byl sv. Josefu a Panně Marii poddán a že prospíval moudrostí a přízní u Boha i u lidí... Naše děti mají rády napodobit malého Ježíše láskou a poslušností k rodičům, snášlivostí se sourozenci a ostatními dětmi, věrným plněním svých malých a rostoucích povinností... Rodiče mají, slovem a příkladem, vést děti k modlitbě, v neděli do kostela, k pracovitosti; dát jim výchovu v katolických školách, pomoci jim v jejich úkolech, a poskytnout jim také přiměřené zotavení. Když dospívají, mají jim dát životní poučení, a dopřát jim rostoucí svobody a bdít nad nimi, tak aby dospělé děti dbaly rady rodičů a samy byly schopny a ochotny konat dobro a zvolit si vhodné povolání...

Zdá se, že v přítomné době, naši rodiče mají ještě jeden velmi důležitý úkol: Při rostoucím nedostatku kněží v naší Vlasti, mají se naši rodiče v duchu modlitby snažit, aby mohli některé ze svých dětí dát Pánu Bohu a vychovat z nich budoucí kněze a řeholní sestry pro duchovní apoštolát našeho národa.

PAPEŽ VYBÍZÍ K ČINNOSTI.

Sv. Otec Pius XII. ve svém posledním vánočním poselství mohutnými slovy vyzval věřící, aby odložili pesimistickou malátnost a stali se aktivními šířiteli BOŽÍHO ŘÁDU na světě, následující Krista, jenž jest Světlo a Cesta lidského pokolení k dosažení míru a svornosti na zemi:

"Boží soulad v tvorstvu, zvláště na zemi mezi lidmi, byl svěřen od Nejvyššího Tvůrce lidstvu... Bůh svěřil lidem své vlastní plány, tak aby je svobodně uskutečnili každý ve své osobě, a převzali plnou zodpovědnost za ně, a věnovali po příkladu Kristově potřebnou námahu a sebeoběť-

zarěta a byl jim
poddán. Jeho matka
pak uchovávala v srd-
ci svém všechno to,
co se událo. A Ježíš
prospíval moudrostí,
věkem a milostí u
Boha i u lidí.

POUČENÍ:

Vidíme Sv. Rodinu,
jak jde s ostatními
každoročně v průvo-
du na pouť do Jeru-
salema na svátky. Je
nám vzorem pravidel-
ného plnění povin-
ností k Pánu Bohu:
v neděli do kostela
na mši sv. (a občas
i na pouť).

Pán Ježíš zůstal v
chrámě: Tím se nepro-
vinil neposlušností,
ale naznačil, že má
vyšší poslání - na-
značil své Božství,
jak plyne i z jeho
odpovědí učitelům,
P. Marii a sv. Jose-
fovi.

Vidíme i velkou po-
koru a víru Matky
Boží: nerozuměla slo-
vům Ježíšovým, ale
nereptala a uchová-
vala je v srdci svém.
NB. Čteme: "rodiče",
"otec" Jeho.. To zna-
mená: legálně, před
veřejností. Sv. Josef
je pouze pěstoun Pá-
na Ježíše.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ:

-Ned. 12. I: Svátek Sv.
Rodiny; -Pon. 13. I:
sv. Veroniky; -Út. 14.
I: sv. Hilária, bisku-
pa; -Pát. 17. I: sv. An-
tonína, opata; -Sob.
18. I: Stolce sv. Pet-
ra v Římě.

MŠE SV. - Holy MASS:

-6. 10. I: za vPz. Jana
Botka; -9. I: na dobrý
úmysl. -12. I: za naše
dobrodince.

ZPÍVALA SYNU MATIČKA,
chtíc, aby spal;
byla to píseň sladičká,
Pán naslouchal:

"Ježíšku, milé Děťátko,
sen libý sni,
přikvapí na tě zakrátko
řad těžkých dní!"

"UHLÍDEJ ve snách rajský kraj,
hlas Otcův slyš,
všechno to blaho, celý ráj,
zjev nebes říš;
na zemi tebe nečeká,
než trudu tíž,
není ta chvíle daleká,
kdy vezmeš kříž."

"UHLÍDEJ tam, jak z růžoví
kruh andílků

uplétá vínek nachový
tí na číčku;

brzo tě jme ta lítá saň,
dav katanů,

korunu z hloží na tvou skrán
dá v pohanu!"

"VE SNÁCH tě šarlat přioděj,
v němž zlato tkví;

jablko zlaté v ručkách měj,
znak království;

brzo ti připne hrubý plášť
lid rouhavý,

třtinu ti větchou slepá zášť
v dlaň postaví!"

"PŘITUL SE ve snu k Mateři
jak drahý Syn,

hlavinku s hebkou kadeří
slož v její klín;

brzo tu matku opustíš

a lidmi klet,

položíš hlavu na svůj kříž,
bys spasil svět!"

-----0000-----

neobyčejnějších okolnostech, tak aby jeho rozhodnutí ne-
působila ohlas ve světě mimo něj... Mravní zákon má všeo-
becnou platnost...

Spolupráce, kterou žádá Bůh od křesťanů v uspořádání
světa, vyžaduje, aby jim nebylo bráněno mít účast i ve
vnějších věcech... Avšak jak by bylo možné uspořádání a
zachovávání světového řádu, kdyby byla ponechána volnost
těm, kteří řádu neuznávají nebo si nepřejí, aby byl uznán?
ZASAHOVÁNÍ DO ZÁLEŽITOSTÍ SVĚTA ZA ÚCELEM UDRŽENÍ BOŽÍHO
ŘÁDU VE SVĚTĚ JE PŘÁVO A POVINNOST KŘESŤANSKÉ ZODPOVĚD-
NOSTI a dává křesťanům plné oprávnění k jakékoliv čin-
nosti, soukromé nebo veřejné nebo organizované, která smě-
ruje a je způsobila k podpoře světového řádu.

-----0000-----

Z KATOLICKEHO SVĚTA: -Ve Spojených státech byly vydá-
ny r. 1957 nové jednodolarové bankovky. Nesou nápis IN GOD
WE TRUST - V BOHA DUVĚŘUJEME. Stejný nápis nesou již dávno
50 centové mince. - V Itálii komunisté zvedli novou a-
gitaci proti Církvi.

vání k jejich uskutečnění.
Křesťan si přeje uplatnění
Božího řádu ve světě a usi-
luje opravdově, aby byl uznán
a rozšířen. Je jeho rozhod-
ným obhájcem proti silám a
snahám, které se staví proti
jeho uskutečnění, ať již pra-
mení v něm samém (jeho nez-
řízené náklonnosti) nebo mi-
mo něj (satan a jeho klamy
a nástrahy). Takto sv. Pavel
pojímá úkol křesťana ve
světě, když ukázal na protiv-
níky Boží a vyzval křesťany,
aby se oblékli v zbroj Boží
a odporovali nástrahám zla,
majíce bedra opásaná prav-
dou a na prsou brnění spra-
vedlnosti (Eph. 6, 11).

Povolání ke křesťanství
není jen vyzvání Boží k este-
tickému potěšení při pozorov-
vání podivuhodného Božího
díla, ale je povolání K NEU-
STÁLÉ ČINNOSTI, k povinné
činnosti, přesně disciplino-
vané, co do způsobu a podmí-
nek života. Tato činnost zna-
mená především věrné zachovávání mravního zákona, ať
se týká čehokoliv, ať je to
malé nebo velké, soukromé
nebo veřejné, ať přikazuje
sebeovládání nebo pozitivní
činnost... Mravní život není
jen vnitřní záležitostí kaž-
dého člověka, tak aby neměl
účinného vlivu na vnější
soulad ve světě. Člověk není
nikdy úplně sám, ani v nej-